

Ülevaade Vabariigi Valitsuse tegevusest Euroopa Liidu poliitika teostamisel Peaminister Andrus Ansipi ettekanne Riigikogus 10. mail 2005. a

Lugupeetud proua esimees,
austatud Riigikogu liikmed,
ekstsellentsid,
külalised

Eile tähistas Eesti teist korda Euroopa päeva EL liikmesriigina. 9. mai on kevadpäev, millel on kogu Euroopa jaoks palju ajaloolisi tähendusi. Just sellel päeval 1950. aastal tegi Prantsusmaa välisminister Robert Schuman ettepanekud esimesteks konkreetseteks sammudeks Euroopa ühendamisel, millega pandi alus Euroopa Sõe- ja Terasühenduse loomisele. Schumani kava osutus nii kaugeleulatuvaks, et pool sajandit hiljem saame mai alguses tähistada ka teist Euroopale olulist päeva, 1. maid. Hetkest, mil Eesti sai Euroopa Liidu liikmeks on möödunud veidi üle aasta. Minu ülesanne on anda teile ülevaade valitsuse Euroopa Liidu poliitikast - sellest, mida oleme aasta jooksul saavutanud ja kuidas kavatsime edasi minna. Tegemist on esimese taolise ülevaatega ja ma tänan Riigikogu võimaluse eest valitsuse seisukohti tutvustada. Kõigepealt sellest, mis on Eestis muutunud.

Euroopa Liiduga liitumise otsus sündis rahva ülekaaluka toetuse tulemusena - ühinemist pooldas pea 67% rahvahääletusel osalenud Eesti kodanikest. Pärast liitumist on toetus Euroopa Liidule pidevalt kasvanud. Viimastel kuudel on liikmelisust toetanud stabiilselt pea 70% kõikidest Eesti elanikest. See näitab, et rahvas näeb liitumise positiivset mõju ühiskonna arengule ning usaldab valitsuse tegevust Euroopa Liidus.

Kuigi üks aasta on kauguleulatuvate järelduste tegemiseks liiga lühike aeg, julgen kinnitada, et suur osa liitumiseelsetest lootustest on täitunud ning hirmud on olnud alusetud. Eesti inimesed on aastaid töötanud selle nimel, et meie elatustase tõuseks. Liitumisest oodati eelkõige kiire majandusarengu jätkumist ning see ootus on ka täitunud - Eesti majandus kasvas 2004. aastal 6,2%. Esimest korda on sisemajanduse kogutoodang inimese kohta tõusnud pooleni Euroopa Liidu keskmisest. Meist kiiremini on Euroopa Liidu riikidest kasvanud vaid Läti majandus. Seda, et oleme uutes tingimustes väga hästi hakkama saanud, näitab Eesti kasvu võrdlus Portugali 1,0%, Itaalia 1,2%, Hollandi 1,3%, Saksamaa 1,6% või Euroopa Liidu keskmise 2,2%-lise kasvutempoga.

Tööpuudus on aastaga langenud viiendiku võrra - 7,9%ni, 1% võrra madalamale Euroopa Liidu keskmisest. Liikmelisus on avanud uusi turge nii Euroopa Liidu sees kui väljaspool, võimaldanud rohkem investeerida haridusse, keskkonda, infrastruktuuri arendamisse ja sotsiaalpoliitikasse, turgutanud maaelu, aidanud kaasa ettevõtete konkurentsivõime tõstmisele ning muutnud Eestit atraktiivsemaks ja tuntumaks. Vastupidiselt liitumise eelsetele hirmudele suurenes Eesti eksport 2004. aastal Euroopa Liitu mittekuuluvatesse riikidesse kolmandiku võrra, Venemaale koguni 1,7 korda. Ekspordimahtude kasvamisega vähemalt samaväärse tähtsusega on eksportimise lihtsustumine ja kiirenemine liikmesriikide vahelises kaubavahetuses. Kulude kokkuhoidmisel on see eriti oluline olnud väikeettevõtetele.

Need on väga rõõmustavad arengud. Pikaks rahuoluperioodiks ei ole siiski põhjust. Euroopa Liidu liikmelisus on Eesti konkurentsivõime tõstmisel küll oluline, kuid meie areng sõltub ennekõike meist endast. Eesti edu üheks aluseks on läbi aastate olnud lihtne ja läbipaistev maksusüsteem ning konservatiivne raha- ja eelarvepoliitika. See on loonud soodsa majanduskeskkonna ning tõstnud Eesti usaldusväärsust. Kinnitan, et see poliitika jätkub, kuid täna ainult sellest enam ei piisa. Riik peab senisest rohkem panustama ettevõtluskeskkonna arengusse. Valitsus on võtnud eesmärgiks teadus- ja arendustegevusse suunatud vahendite kasvatamise ja innovaativsust toetava riskikapitali loomise. Samuti jätkame eelmise valitsuse poolt alustatud aktiivset perepoliitikat - kui eestlaste

juurdekasv ei kiirene, siis seisame silmitsi väga tõsiste demograafiliste probleemidega.

Kuid tagasi liitumise mõjude juurde. Majandusarengu kõrval pean veelgi olulisemaks muutusi, mida ei saa mõõta rahas. Pean silmas väärtushinnanguid. On vää minna kaasa arusaamaga, et Eestit ja Euroopa Liitu on võimalik vastandada. Idee kusagil kaugel asuvast abstraktsest Euroopa Liidust, mis võtab vastu seadusi ja määrab karistusi, on müüt. Eesti ongi Euroopa Liit - üks 25st liikmesriigist, mis tegutseb koos partneritega võrdsetel alustel. On rõõmustav, et Eesti elanikud tunnevad ennast üha rohkem täisväärtuslike Euroopa kodanikena. Oleme näinud, et õnnetuste korral ulatatakse meile abikäsi. Meile olulistest küsimustes on teised riigid Eestit järjekindlalt toetanud, muutes meie hääle mitmeid kordi valjemaks. See lisab meile riigi ja rahvana enesekindlust ning väärikust.

Enne Euroopa Liiduga ühinemist kardeti, et meie keel ja kultuur ei pea üleilmastumisele ja Euroopa integratsioonile vastu. Täna näeme, et arengud on olnud sootuks vastupidised. Eesti keel on üks Euroopa Liidu ametlikest keeltest ning igapäev on võimalik riigikeeles Euroopa Liidu institutsioonidega suhelda. Eesti keele kõnelejate arvu järjekindel tõus nii Eestis kui ka väljaspool Eestit on rõõmustav. Liitumine on andnud siin elavatele mittekodanikele lisastiimuli Eesti kodakondsuse taotlemiseks. Möödunud aastal omandas Eesti kodakondsuse pea kaks korda rohkem inimesi kui aasta varem. Euroopa rikastab ja hoiab meie keelt, kultuuri ning identiteeti. Oleme teostanud kunagise noor-eestiliku unistuse olla eurooplased, jäädes samas eestlasteks.

Suured välispoliitilised sihid on saavutatud, kuid vajadus edasiliikumise järele pole kuhugi kadunud.

Ei saa kuidagi nõustuda, et liitumine NATO ja Euroopa Liiduga tähendab Eesti "uue ajaloo" lõppu ja eesmärkideta hõljumist muretut elu pakkavas Euroopas. Euroopa Liidu ees seisab palju keerulisi ja kiireid lahendusi vajavaid küsimusi. Olles eurooplased, kanname ka meie vastutust homse Euroopa eest. Liitumine andis Eestile võimaluse anda oma panus Euroopa Liidu tuleviku kujundamisse. Osalemine ühiste otsuste tegemisel on muutunud meie ministritele ja ametnikele enesestmõistetavaks. Kordan siinkohal vana tõde - "riigisisised" ja "Euroopa" asjad on ühe ja sama mündi kaks erinevat külge. Euroopas peetavad debadid mõjutavad meid otseselt ning siin saalis peetavatel aruteludel on mõju meie partneritele. Heaks näiteks on siin Euroopas toimuv maksudebatt, milles Eesti on aktiivselt osalenud. Meie maksusüsteemi eeskujul on maksupoliitika muutmisele hakanud tõsiselt mõtlema mitmed liikmesriigid. Sellest, millise otsuse langetab Eesti Euroopa põhiseaduse lepingu ratifitseerimise osas, võib sõltuda kogu Euroopa edasine käekäik.

Esimene aasta on olnud meile kõigile ennekõike õppimise ja kogemuste omandamise aasta. Oleme näinud, et Euroopa Liidu otsuste mõjutamiseks on vaja teha palju tööd nii läbirääkimistel kui ka kodus ning seda, et edu ei tule iseenesest. Oleme liikmesriigina ühe laua taga istunud vaid aasta, seetõttu ei saa meie panuse hindamisel olla liiga kriitiline. Kuid kindlasti peab Eesti poliitika Euroopas muutuma aktiivsemaks ja värskemaks.

Eesti edu pandiks on eesmärkide selgus ja koostöö. Ühinemise eel oli meil üks, kogu ühiskonnas selgesti tunnetatav ja mõistetav eesmärk - liikmelisuse saavutamine. Euroopa Liidu liikmena on meie nägemis- ja tegutsemisulatus mõõtmatult suurem. Meie partnerid ootavad meie seisukohti sadades erinevates küsimustes. Kuigi uued väljakutsed on mitmekesisemad ja arvukamad kui seni, saab neid ikkagi koondada peamiste sihtide alla - Eesti rahva ja kultuuri areng, meie rahvusvaheline konkurentsivõime ning inimeste heaolu ja turvalisuse tõus. Nende sihtide seadmisel on tähtsad uued ja edasiviivad ideed, millega oleme juba praegu rahvusvahelisel tasandil tuntust kogunud. Kui uuenduslikke lahendusi jätkub ka edaspidi, ei ole karta, et Eesti muutuks Euroopa ääremaaks.

Euroopa Liidu laienemine kümne riigi võrra tekitab paljudes kõhklusel, kas 25 liikmega liit suudab

teigusalt jätkata. Praeguseks on need hirmud hajunud. Euroopa Liit toimib tänu liikmesriikide koostööle ja kompromissivalmidusele edukalt. Aasta on näidanud, et otsustamisel ei vaadata kellegi huvidest mööda. Meenutame kas või pikki vaidlusi Euroopa Komisjoni uue presidendi valimise, Türgiga liitumisläbirääkimiste alustamise või stabiilsuse ja kasvu pakti reformi üle. Lõpuks on nendele küsimustele leitud kõikidele osapooltele sobiv lahendus. Selleks, et meile sobivaid lahendusi oleks rohkem, peame tegema head kodutööd.

Peame arvestama sellega, et Eesti ja tema partnerite huvid ei saa alati kokku langeda, kuid samas mõistma, miks huvid on erinevad. Parimaks näiteks on arutelud nn suhkrutrahvi üle, kus Euroopa Komisjoni ja Eesti seisukohad on erinevad. Euroopa Liidu suhkruturu poliitika ning Eesti majanduspoliitika kujundamisel tehtud valikud lahknevad kardinaalselt. Olen veendunud, et Eesti poolt valitud tee on õigem. Seda kinnitab WTO poolt tehtud otsus, mille kohaselt liidu poolt makstavad eksporditoetused ei ole kooskõlas WTO reeglitega. Olin hämmeldunud kuuldes, et eelmisel aastal kulutas Euroopa Liit suhkru turukorraldusele 1,7 miljardit eurot, millest ainuüksi eksporditoetustele kulus 1,3 miljardit. Euroopa Komisjon on kinnitanud, et esitab juuni lõpul liikmesriikidele uued ettepanekud suhkruturu reformimiseks ning ootab riikidelt kokkulepet veel sellel aastal. Loodan, et suudame neid ettepanekuid aluseks võttes saavutada suhkruturu maksimaalse avamise.

Ei tasu arvata, et see on meie viimane vaidlus Euroopa Komisjoniga. Kõigil liikmesriikidel on suur hulk kohtuasju ja rikkumismenetlusi. Niisugustel puhkudel on tähtis, et meie kodutöö oleks tehtud, omavaheline koostöö toimiks ning eesmärgid oleksid selged. Loodan, et suudame sellest kaasusest õppida. Mitmed meie võimalused trahvi vähendamiseks takerdusid kehva koostöösse. On kahju, et ka täna tegelevad mitmed poliitikud ennekõike süüdlaste otsimisega, selle asemel, et töötada koos Eestile soodsama lahenduse nimel. Et Euroopas midagi ära teha, peame püstitatud eesmärgid ellu viima ühiselt. Tulemuste saavutamiseks tuleb töötada süsteemselt ja sihikindlalt.

Lugupeetud Riigikogu liikmed, lubage mul anda ülevaade peamistest Euroopa ja Eesti ees seisvatest valikutest eeloleval aastal.

Tahaksin alustada üldisemast põhimõttest, mida pean üheks Euroopa edasise arengu aluseks - see on avatus. See põhimõte hõlmab otsustamise läbipaistvust, majanduskeskkonda Euroopa Liidu sees ning majandussuhteid mitteliikmesriikidega, aga ka Euroopa Liidus toimuva paremat selgitamist kodanikele ning tahet võtta omaks ja rakendada uusi mõtteid. Avatus on olnud üheks Eesti arengu kaalukamaks toetajaks viimasel kümnendil, seetõttu saame oma kogemust Euroopa huvides hästi ära kasutada.

Euroopa Liidu poliitikal on mõte vaid siis, kui Euroopa kodanikud neid toetavad. Kinnine ja läbipaistmatu poliitika kujundamine kasvatab usaldamatust otsustajate suhtes ning umbusku otsuste õigsuses. Euroopa Liidu poliitika kujundamisel on kaks läbipõimunud tasandit - riigisisene ja Euroopa tasand. Valitsusjuhina vastutan Euroopa Liidu küsimuste riigisisese menetlemise eest, ning selle eest, et Eesti seisukohad oleksid läbipaistvad ja peegeldaksid avalikkuse huve. Siin leian, et dialoogi kõikide osapooltega tuleb tugevdada. Samuti ei ole aktsepteeritav, et tihtipeale tembeldatakse Eesti seisukohad piiratud kasutusega dokumentideks. Eesti eesmärgid ei saa ega tohi kunagi olla rahva eest varjatud.

Teine, Euroopa tasand, puudutab Euroopa Liidu institutsioonide ja meie ühise eelarveraha kasutamise läbipaistvust, avatud asjaajamist ning kõigile kättesaadavat informatsiooni selle kohta, kes ja milliste vahenditega Euroopa poliitikat mõjutavad või millist toetust Euroopa Liidu eelarvest saavad. Ebaselgus neis küsimustes tekitab põhjendamatu kahtlusi süsteemi enese otstarbekuses. Seetõttu tahan avaldada toetust Euroopa Komisjoni asepresidendi Siim Kallase initsiatiivile suurendada Euroopa Liidu otsustusprotsessi ja eelarvekulutuste läbipaistvust.

Euroopa põhiseaduse lepingu ratifitseerimine

Üheks lähiaja suurimaks Euroopa ees seisvaks väljakutseks on Euroopa põhiseaduse lepingu ratifitseerimine liikmesriikides ning selle jõustumine planeeritud tähtajal, ehk 2006. aasta lõpul. See on leping, mille kujundamisele on Eesti algusest peale kaasa aidanud ning mille lõplikus sõnastuses juba liikmesriigina möödunud aastal kokku leppisime. See lepe loob lihtsama ülesehitusega ja kodanikule kergemini mõistetava organisatsiooni, kus on selgelt määratud, millised pädevused on Euroopa Liidule delegeeritud. Leping ei muuda märkimisväärselt Euroopa Liidu toimimist, kuid on väga olulise märgilise tähendusega. Põhiseaduse lepingu ratifitseerimine näitab, et eurooplased on veendunud valitud suuna õigsuses, et nad kiidavad heaks Euroopa Liidu edasise laienemise ning liidu erinevate poliitikavaldkondade ees seisvad reformid.

Praeguseks on põhiseaduse lepingu eelnõu ratifitseerinud kuus liikmesriiki. Loodan, et nende riikide hulka kuulub 2005. aasta lõpuks ka Eesti. Valitsus kiitis põhiseaduse lepingu ratifitseerimise eelnõu heaks 5. mail 2005. a ja esitas selle täna Riigikogule ratifitseerimiseks. Eesti Vabariigi põhiseaduse kohaselt ratifitseeritakse välislepingud Riigikogus. Nii ka põhiseaduse leping. Kui Riigikogu leiab, et Euroopa põhiseaduse lepingu jõustumine toob kaasa vajaduse muuta Eesti Vabariigi põhiseadust, tuleb seda teha rahvahääletusel.

Mõistagi ma loodan, et ratifitseerimisprotsess ei saa varjutatud päevapoliitikast ning kulgeb sujuvalt nii meil kui mujal Euroopas. Ratifitseerimise edukas lõpuleviimine võimaldaks Euroopal keskenduda muudele olulistele ülesannetele - eeskätt järgmise eelarveraamistiku vastuvõtmisele ja majanduse konkurentsivõime edendamisele.

Euroopa majanduse konkurentsivõime tõstmine

Majanduskoostöö on olnud Euroopa Liidu edu pant. Liikmesriikide vahelise kaubavahetuse takistuste kaotamine ja kapitali vaba liikumine on loonud maailma suurima majandusliidu, mille elanike elatustase on aastate jooksul püsivalt paranenud. Samas ei ole liidu konkurentsivõime viimastel aastatel oluliselt kasvanud. 5 aastat tagasi algatas Euroopa Liit majanduse konkurentsivõime tõstmiseks ambitsioonika kümneaastase strateegia. Täna peame tõdema, et saavutused ei ole olnud küllaldased. On olnud palju kõlavaid sõnu, kuid kahetsusväärselt vähe tegusid. Probleemid on säilinud ja isegi teravnenud. Rahvastiku kiire vananemine ja sündimuse vähenemine pea kõikides liikmesriikides, kohmakas sotsiaalpoliitika ning mittetoimivad turud ei luba meil poolel teel peatuda. Euroopa Ülemkogu istungil sel kevadel tehtud otsused annavad siiski lootust, et suudame liikuda sõnadelt reaalsete tegude suunas.

Kuidas siis Euroopa majandust edendada ning milline roll on siin Eestil? Majanduses on Euroopa Liidu seniseks suurimaks saavutuseks - ent paradoksaalsel moel ka suurimaks väljakutseks - ühtse siseturu loomine. Kuigi ühisturg on olnud pidevalt Euroopa koostöö keskmes, ei toimi neli vabadust endiselt tõrgeteta.

Esiteks, isikute vaba liikumine. Olukorras, kus oma tööjõuressurs hakkab kahanema, arutame täna Euroopas üha enam ühist lähenemist majandusmigrantide vastuvõtmisele kolmandatest riikidest. Juba on Euroopa Komisjon koostanud vastava rohelise raamatu. Samas on astumata esimene samm Euroopa enda tööjõupotentsiaali ärakasutamisel. Endiselt kehtivad piirangud töötajate liikumisel uute ja vanade liikmesriikide vahel pärsvivad märgatavalt Euroopa tööturgude arengut. Nende piirangute kaotamine peab olema Euroopa esimene prioriteet ning realiseeruma enne teiste lahenduste otsimist.

Oma tööturu avanud riikide kogemus näitab, et kartused uute riikide töötajate sissevoolu

negatiivsest mõjust olid täiesti alusetud. Tööturul on muutunud hoopis tugevamaks. Irimaal asus liitumisjärgsel aastal tööle 60 000 uute riikide kodanikku, mida on kaks korda rohkem kui eelmisel aastal. Kuid tööpuudus langes 4,6%lt 4,3%le. Vaatamata Ühendkuningriiki siirdunud ligikaudu 100 000 töötajale, on sealsel tööturul jätkuvalt 600 000 vaba töökohta. Avalikkuse suhtumine uutesse töötajatesse on väga positiivne.

Ka eestlastele on tööturgude avanemisega tekkinud paremad võimalused. Nii Suurbritanniasse kui Irimaale asus 2004. aastal tööle 2000 inimest. Meie inimeste eneseteostus teistes riikides ei hakka kahjustama Eesti konkurentsivõimet. Uute kogemustega naasvad töötajad aitavad seda vaid parandada.

Vaid osaliselt on täna avatud ka teenuste turg. 70% Euroopa Liidu sisemajanduse kogutoodangust tuleb teenustesektorist, kuid endiselt kehtib paljudes riikides hulk piiranguid teistest liikmesriikidest pärit teenuste pakkujatele. Teenuste vaba liikumise tagamine võimaldaks ekspertide hinnangul luua vähemalt 600 000 uut töökohta üle Euroopa. Paraku on Euroopa Komisjoni koostatud teenuste siseturu direktiivi eelnõu saanud teenimatult emotsionaalse kriitika osaliseks ning direktiivi kiire vastuvõtmine muutunud ebatõenäoliseks. Ma loodan siiralt, et peatselt on võimalik naasta konstruktiivse arutelu juurde ja eelnõu menetlemisega kiiresti edasi liikuda.

Väga oluline on jätkata seadusandluse lihtsustamise ja halduskoormuse vähendamise algatustega. Aastakümnete jooksul Euroopa Liidus kujundatud õiguslik raamistik jääb paljudes valdkondades paratamatult ajale jalgu. Seda on vaja muuta lihtsamaks, paindlikumaks ja avatumaks. Loodan, et Euroopa Komisjon ning järgmine eesistujariik, Ühendkuningriik, suudavad selles valdkonnas saavutada reaalseid tulemusi.

Euroopa Liidu finantsperspektiiv 2007-2013

Parimaks testiks liidu otsustusvõimele on konsensuse leidmine Euroopa Liidu rahastamise osas järgnevas seitsmeks aastaks. Uus finantsperspektiiv peab tagama laienenud ja veelgi laieneva Euroopa Liidu toimimise. See tähendab, et eelarve peab Euroopa Liidu eesmärkide saavutamiseks olema piisavalt suur, kuid samas ka hästi eesmärgistatud. Eelarve peab keskenduma valdkondadele, mis on olulised konkurentsivõime suurendamiseks ja mis võimaldavad ühisest tegevusest võimalikult suurt kasu saada. Ma loodan, et eelarveperspektiivis suurendatakse võrreldes tänasega teadus- ja arendustegevuse, innovatsiooni, hariduse, naabruspoliitika, piirikaitse, kultuuri, maaelu, kalanduse ning keskkonnapoliitika toetamiseks suunatavad vahendeid.

Minu arvates on praeguses eelarveprojektis tublisti säästu- ja paranemisruumi. Eelarve tulubaas peab muutuma läbipaistvamaks ja lihtsamini administreeritavaks. Kulude poolel on Eesti jaoks iseäranis oluline, et riikidele seatav struktuuritoetuste piirmäär tagaks riikide võrdse kohtlemise. Kuna riikide majanduskasvu tempo on erinev, tuleb piirsummade arvestamisel kiiremat arengut ka arvesse võtta.

Ühisraha kasutuselevõtu ettevalmistamine

Kõige suuremaks koduseks väljakutseks on euro kasutuselevõtu ettevalmistamine. Möödunud aasta juunis liitus Eesti koos Leedu ja Sloveeniaga vahetuskursi mehhanismi teise etapiga. Seega on meil võimalik euro kasutusele võtta 1. jaanuaril 2007. Sellest graafikust kinnipidamine on oluliselt suurendanud Eesti rahvusvahelist usaldusväärust. Paranenud on riigireitingud ja langenud intressimäärad. Kui võrrelda näiteks Eesti laenuintresse teiste uute liikmesmaade omadega, kes ei plaani kiiret eurole üleminekut, on vahe selgelt märgatav. Ungaris on eluasemelaenu intress viimasel ajal kõikunud 11-14% ja Poolas 7,7-8,3% vahel, Eestis saab uue kodu soetada 3-4protsendilise laenuintressimääraga.

Loomulikult on Euroopa ühisraha kasutuselevõtt keeruline ettevõtmine. Seda mitte ainult logistilises mõttes. Palju tööd on vaja teha seadusemuudatuste ettevalmistamisel ning kõigi eurole ülemineku mõjude ja sellega kaasnevate muutuste rahvale selgitamisel. Pean väga oluliseks elanikkonna informeeritust eurole ülemineku küsimuses. Euro kasutusele võtnud riikide praktika näitab, et elanikkond on tunnetanud hinnatõusu tegelikust suuremana, mida võib seletada meediavõimenduste ja mõningate kaupade keskmisest kiirema hinnatõusuga. Reaalne euro tulekuga kaasnenud hindade tõus jäi väga tagasihoidlikuks, ulatudes 0,1-0,3 protsendipunktini. Eurole üleminekust rahvale tonni maalimine on aga lubamatu.

Lugupeetud Riigikogu liikmed,

olen kindel, et valitsus saab ees seisvate ülesannetega hakkama. Lõpetan oma sõnavõtu parafraaseerides Robert Schumani, "Euroopat ei looda üleöö ega sõnades: Euroopa sünnib konkreetsete tegude kaudu."

Täna teid tähelepanu eest ja loodan, et valitsuse ja Riigikogu koostöö Euroopa Liidu küsimustes saab olema meeldiv, konstruktiivne ja tulemuslik.